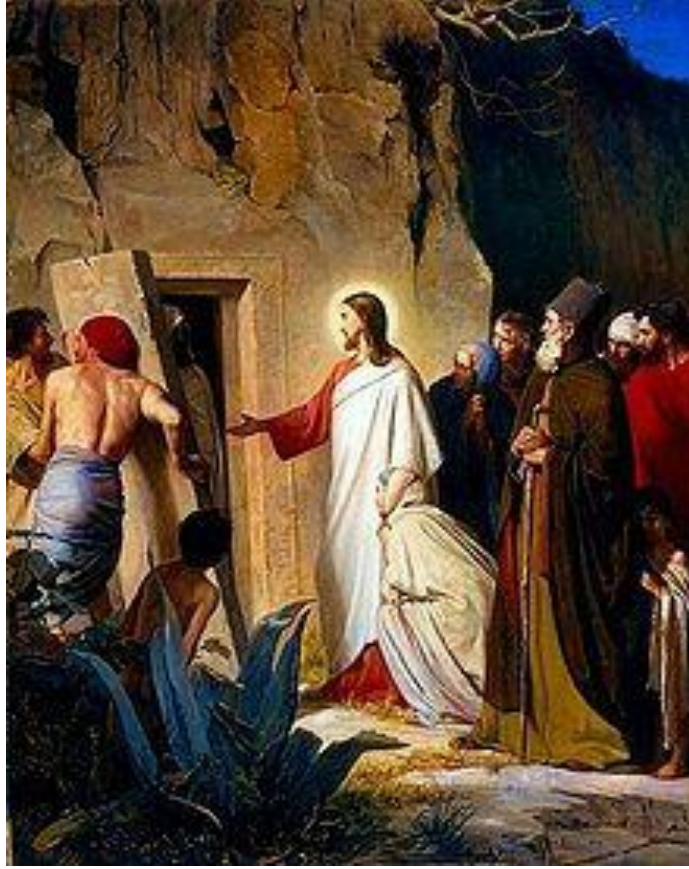

CHÚA NHẬT V MÙA CHAY-A

Ngày 10 tháng 4 năm 2011

Hỡi Lagiarô hãy ra khỏi mộ!

Ảnh họa: en.wikipedia.org/wiki/File

Phúc Âm: Ga 11:1-45

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

¹ Có một người bị đau nặng, tên là Lagiarô, quê ở Bêtania, làng của hai chị em cô Martha và Maria.

² Cô Maria là người sau này sẽ xức dầu thơm cho Chúa, và lấy tóc lau chân Người. Anh Lagiarô, người bị đau nặng, là em của cô.

³ Hai cô cho người đến nói với Đức Giêsu: "Thưa Thầy, người Thầy thương mến đang bị đau nặng."

⁴ Nghe vậy, Đức Giêsu bảo: "Bệnh này không đến nỗi chết đâu, nhưng là dịp để bày tỏ vinh quang của Thiên Chúa: qua cơn bệnh này con Thiên Chúa được tôn vinh."

⁵ Đức Giêsu quý mến cô Martha, cùng hai người em là cô Maria và anh Lagiarô.

- ⁶ Tuy nhiên, sau khi được tin anh Lagiarô lâm bệnh, Người có lưu lại thêm hai ngày tại nơi đang ở.
- ⁷ Rồi sau đó, Người nói với các môn đệ: "Nào chúng ta cùng trở lại miền Giuđê!"
- ⁸ Các môn đệ nói: "Thưa Thầy, mới đây người Do thái tìm cách ném đá Thầy, mà Thầy lại còn đến đó sao?"
- ⁹ Đức Giêsu trả lời: "Ban ngày chẳng có mười hai giờ đó sao? Ai đi ban ngày thì không vấp ngã, vì thấy ánh sáng của thế gian này.
- ¹⁰ Còn ai đi ban đêm, thì vấp ngã vì không có ánh sáng nơi mình!"
- ¹¹ Người nói những lời này, sau đó Người lại bảo họ: "Lagiarô, bạn của chúng ta, đang yên giấc; tuy vậy, Thầy đi đánh thức anh ấy đây."
- ¹² Các môn đệ nói với Người: "Thưa Thầy, nếu anh ấy yên giấc được, anh ấy sẽ khỏe lại."
- ¹³ Đức Giêsu nói về cái chết của anh Lagiarô, còn họ tưởng Người nói về giấc ngủ thường.
- ¹⁴ Bấy giờ Người mới nói rõ: "Lagiarô đã chết.
- ¹⁵ Thầy mừng cho anh em, vì Thầy đã không có mặt ở đó, để anh em tin. Thôi, nào chúng ta đến với anh ấy."
- ¹⁶ Ông Tôma, gọi là Điđymô, nói với các bạn đồng môn: "Cả chúng ta nữa, chúng ta cũng đi để cùng chết với Thầy!"
- ¹⁷ Khi đến nơi, Đức Giêsu thấy anh Lagiarô đã chôn trong mộ được bốn ngày rồi.
- ¹⁸ Bêtanìa cách Giêrusalem không đầy ba cây số.
- ¹⁹ Nhiều người Do thái đến chia buồn cùng hai cô Martha và Maria, vì em các cô mới qua đời.
- ²⁰ Vừa được tin Đức Giêsu đến, cô Martha liền ra đón Người. Còn cô Maria thì ngồi ở nhà.
- ²¹ Cô Martha nói với Đức Giêsu: "Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây, em con đã không chết.
- ²² Nhưng bây giờ con biết: Bất cứ điều gì Thầy xin cùng Thiên Chúa, Người sẽ ban cho Thầy."

²³ Đức Giêsu nói: "Em chị sẽ sống lại!"

²⁴ Cô Martha thưa: "Con biết em con sẽ sống lại, khi kẻ chết sống lại trong ngày sau hết."

²⁵ Đức Giêsu liền phán: "Chính Thầy là sự sống lại và là sự sống. Ai tin vào Thầy, thì dù đã chết, cũng sẽ được sống."

²⁶ Ai sống và tin vào Thầy, sẽ không bao giờ phải chết. Chị có tin thế không?"

²⁷ Cô Martha đáp: "Thưa Thầy, có. Con vẫn tin Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa, Đáng phải đến thế gian."

²⁸ Nói xong, cô đi gọi em là Maria, và nói nhỏ: "Thầy đến rồi, Thầy gọi em đây!"

²⁹ Nghe vậy, cô Maria vội đứng lên và đến với Đức Giêsu.

³⁰ Lúc đó, Người chưa vào làng, nhưng vẫn còn ở chỗ cô Martha đã ra đón Người.

³¹ Những người Do thái đang ở trong nhà với cô Maria để chia buồn, thấy cô vội vã đứng dậy đi ra, liền đi theo, tưởng rằng cô ra mộ khóc em.

³² Khi đến gần Đức Giêsu, cô Maria vừa thấy Người, liền phủ phục dưới chân và nói: "Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây, em con đã không chết."

³³ Thấy cô khóc, và những người Do thái đi với cô cũng khóc, Đức Giêsu thổn thức trong lòng và xao xuyến.

³⁴ Người hỏi: "Các người để xác anh ấy đâu?" Họ trả lời: "Thưa Thầy, mời Thầy đến mà xem."

³⁵ Đức Giêsu liền khóc.

³⁶ Người Do thái mới nói: "Kìa xem! Ông ta thương anh Lagiarô biết mấy!"

³⁷ Có vài người trong nhóm họ nói: "Ông ta đã mở mắt cho người mù, lại không thể làm cho anh ấy khỏi chết ư?"

³⁸ Đức Giêsu lại thổn thức trong lòng, Người đi tới mộ. Ngôi mộ đó là một cái hang có phiến đá đặt lại.

³⁹ Đức Giêsu nói: "Đem phiến đá này đi." Cô Martha là chị người chết liền nói: "Thưa Thầy, nặng mùi rồi, vì em ở trong mồ đã được bốn ngày."

⁴⁰ Đức Giêsu bảo: "Nào Thầy đã chẳng nói với chị rằng nếu chị tin, chị sẽ được thấy vinh quang của Thiên Chúa sao?"

⁴¹ Rồi người ta đem phiến đá đi. Đức Giêsu ngược mắt lên và nói: "Lạy Cha, con cảm tạ Cha, vì Cha đã nhậm lời con.

⁴² Phần con, con biết Cha hằng nhậm lời con, nhưng vì dân chúng đứng quanh đây, nên con đã nói để họ tin là Cha đã sai con."

⁴³ Nói xong, Người kêu lớn tiếng: "Anh Lagiarô, hãy ra khỏi mộ!

⁴⁴ Người chết liền bước ra, chân tay còn cuốn vải, và mặt còn phủ khăn liệm. Đức Giêsu bảo: "Cởi khăn và vải cho anh ấy, rồi để anh ấy đi."

⁴⁵ Trong số những người Do thái đến thăm cô Maria và được chứng kiến việc Đức Giêsu làm, có nhiều kẻ đã tin vào Người.

Đó là lời Chúa.

Chia sẻ

Hai bài chia sẻ:

- 1- **Mở cửa mộ** của ĐTGM. Ngô Quang Kiệt
- 2- **Chết để được sống** của Lm. Đaminh Đặng Văn Cầu

Mở cửa mộ

Tai họa ngày 11 tháng 09 năm 2001 trên đất Mỹ đã trở thành một nỗi ám ảnh đối với mọi người. Trong phút chốc, hai tòa tháp chọc trời đổ sập xuống, trở thành ngôi mộ khổng lồ chôn vùi mấy ngàn sinh mạng. Ngôi mộ gieo tang thương. Ngôi mộ gieo kinh hoàng. Ngôi mộ làm rung chuyển thế giới.

Ngôi mộ không chỉ hiện hữu từ khi toà tháp đôi đổ xuống. Trước đó ngôi mộ đã hiện diện trong trái tim của những người khủng bố. Sau đó ngôi mộ vẫn phủ màn u ám trên cuộc sống thân nhân bạn bè.

Như thế, ngôi mộ không chỉ xây bằng gạch đá. Nó được xây bằng những lực lượng chết chóc như sự hận thù, sự áp bức, sự độc ác... Ngôi mộ không chỉ chôn vùi sự sống. Nó chôn vùi cả niềm tin, cả niềm hy vọng.

Nhưng hôm nay, Chúa Giêsu đã đồng dục mở cửa mộ và truyền cho người chết chỗi dậy bước ra. Việc Chúa Giêsu mở cửa mộ cho Lagiarô mở ra những chân trời mới cho đời sống con người.

Khi mở cửa mộ, Người đã mở cánh cửa sự sống. Thông thường, ngôi mộ là vương quốc của tử thần. Cửa mộ là cửa mở vào thế giới chết chóc. Ai đã vào đó chẳng còn hy vọng thoát ra. Nhưng hôm nay, Chúa Giêsu đã mở cửa mộ để Lagiarô không phải bước vào sự chết nhưng bước vào sự sống. Khi mở cửa mộ, Người phá tan sào huyệt Thần Chết. Khi tháo những dải băng liệm cuốn quanh thân thể Lagiarô, Người giải phóng ông khỏi dây trói ràng buộc của tử thần.

Khi mở cửa mộ, Người đã mở cánh cửa niềm tin. Trước đó, niềm tin của Martha chỉ là một niềm tin mơ hồ, chung chung của đa số người Do thái thời ấy. Nhưng sau khi thấy Lagiarô sống lại, niềm tin của bà trở nên cụ thể, sống động và vững vàng. Trước đó, nhiều người Do thái chưa tin vào Chúa Giêsu. Nhưng sau khi được chứng kiến Lagiarô từ cõi chết sống lại, họ không thể nào không tin. Tảng đá lấp cửa mộ tung ra cũng làm bật tung tảng đá nghi ngờ che lấp trái tim, đưa họ tới tin nhận Chúa là Thiên Chúa.

Ảnh họa: upload.wikimedia.org/Wikipedia...

Khi mở cửa mộ, Người mở ra cánh cửa niềm vui. Chết chóc gieo tang tóc u buồn. Ngôi mộ bao giờ cũng gợi lên nỗi buồn. Buồn ly biệt. Buồn mất mát. Buồn thất bại. Cái buồn vốn hay lây. Nước mắt người thân dễ làm cay mắt ta. Nên Chúa Giêsu không ngăn được dòng lệ. Nhưng khi

Lagiarô bước ra, cả một trời vui. Đám tang bỗng biến thành đám hội. Lời chia buồn đổi thành lời chúc mừng. Thiên Chúa đã biến tang tóc thành niềm vui. Niềm vui ấy trọn vẹn.

Khi mở cửa mộ, Chúa Giêsu mở cánh cửa hy vọng. Thiên Chúa đến biến đổi số phận con người. Con người không còn bị giam hãm trong thân phận hay chết, nhưng được thênh thang tự do trong cõi sống. Con người không sinh ra để chết đi nhưng để sống, sống mãi, vì Chúa là “sự sống”, “ai tin sẽ sống đời đời”. Con người không sinh ra để tàn lụi, nhưng để triển nở đến vô biên.

Trong mỗi người chúng ta có nhiều nắm mộ. Chúng ta bị giam hãm trong những nắm mộ tội lỗi, gian tham, ích kỷ, bất công, đam mê, ghen ghét hận thù, nghèo đói, thất học... Có những nắm mộ kiên cố, tự sức mình không thể phá nổi. Ta hãy xin Chúa đến mở những cửa mộ, lăn những tảng đá đè nặng đời ta, để ta được sự sống dồi dào của Chúa nuôi dưỡng. Đồng thời, ta cũng phải tiếp tay với Chúa, phá đi những nắm mộ vây bọc anh chị em chúng ta, để mọi người được sống và sống dồi dào như lòng Chúa mong ước, như định mệnh Chúa dành cho ta, những người con cái Chúa.

GỢI Ý CHIA SẺ

- 1) Tôi còn bị giam cầm trong những ngôi mộ nào?
- 2) Tôi còn muốn xây những ngôi mộ nào để chôn vùi anh em?
- 3) Hôm nay tôi phải làm gì để mở cửa mộ cho tôi và cho anh em?

Việc Chúa cho Lagiarô chết bốn ngày sống lại có ảnh hưởng gì trên tôi?

DTGM. Ngô Quang Kiệt.

CHẾT ĐỂ ĐƯỢC SỐNG

Người ta thường nói “Đẹp như hoa”. Nhưng tại sao hoa lại đẹp thế nhỉ? Có bao giờ bạn đặt câu hỏi như vậy chưa? Theo chủ quan của tôi thì khoa học hay triết học không trả lời được câu hỏi này nên tôi tìm đến Kinh Thánh. Chính Đức Giêsu đã trả lời cho câu hỏi của tôi: “Vậy nếu hoa cỏ ngoài đồng, nay còn mai bị quăng vào lửa, mà Thiên Chúa còn mặc đẹp cho như thế, thì huống hồ là anh em, ôi những kẻ kém tin”(Mt 6,30).

Thế là đã rõ, chính Thiên Chúa đã tạo nên, ban tặng vẻ đẹp và sự kiêu diễm cho hoa đến nỗi bậc đế vương sang trọng như Salômôn cũng không sánh bằng. Nhưng tôi lại thắc mắc: Hoa đẹp

vậy mà tại sao lại chóng tàn thế? Tại sao chỉ một cơn gió mạnh cũng làm nó biến đi, chỗ nó mọc không còn vết tích?

Tôi lại tìm được câu trả lời ngay trong đoạn Kinh Thánh vừa được trích: Chúa muốn qua loài hoa để dạy tôi về sự quan phòng của Ngài và muốn tôi hãy phó thác cho tình yêu thương của Cha trên trời. Ngài còn nhắc tôi nhớ lại câu ca dao đồng nội tương đương với Thánh Vịnh 90 nói về sự mỏng giòn chóng qua của kiếp nhân thế:

“Đời người khác thể bông hoa

Sáng ngày hé nở chiều ra đã tàn”

Tương đương

“Như cỏ đồng trở mọc ban mai

Nở hoa vươn mạnh sớm ngày

Chiều về ủ rũ tàn phai chẳng còn... “ (Tv. 90, 5-6)

Đúng vậy, kiếp nhân sinh thật vắn vỏi:

Ấy con người khác chi hơi thở,

Vùn vụt tuổi đời tựa bóng câu.

Nhưng chẳng lẽ Chúa gửi cho đời những bông hoa đẹp như vậy mà lại chỉ thông báo những điều tiêu cực và chỉ để:

Ngồi lại bên đời thương dĩ vãng

Nghe trong lòng câu “hoa sớm nở tối tàn”

Theo tôi Chúa muốn gửi đến cho mọi người thông điệp khác nữa:

Hoa đến báo hiệu mùa Xuân tới,

Mùa hy vọng, mùa sự sống vũ hoàn

Sứ điệp loài hoa không chỉ nhắc cho con người về sự mỏng giòn chóng qua mau hết nhưng còn khơi lên niềm hy vọng Chết không phải là hết mà là:

Thu qua Đông tới Xuân về

Cúc tàn Sen nở trên quê vĩnh hằng.

Anh em Phật giáo quan niệm: Nếu sống tốt, sống lành, sống thiện thì khi Thu qua Cúc tàn sẽ được hưởng mùa Xuân Vĩnh Hằng trên tòa sen. Còn nếu sống ngược lại thì sẽ bị hóa thân làm

kiếp khác thấp hơn, xấu hơn. Đó chính là niềm tin có sự sống đời sau được diễn tả qua thuyết luân hồi.

Còn người Kytô chúng ta không chỉ nhận ra những dấu chỉ, những mạc khải của Chúa về sự sống sau cái chết qua thiên nhiên, qua khát vọng sống vĩnh cửu của con người, mà còn được chính Thiên Chúa cho biết về điều đó.

Từ rất xa xưa, qua ngôn sứ Ezékiel Chúa đã thông báo cho Dân Ngài và cũng là cho toàn thể nhân loại một tin mừng: “Hỡi dân Ta, các ngươi sẽ biết Ta là Chúa, lúc Ta mở cửa mộ các ngươi, và kéo các ngươi ra khỏi mộ, Ta sẽ cho các ngươi thần trí của Ta, và các ngươi sẽ được sống.” (Ed 37, 13)

Lời hứa đó được thực hiện nơi Con của Ngài, và phép lạ “kéo Lazaro ra khỏi mộ” hôm nay là một dấu chỉ, một điều báo trước cho phép lạ vĩ đại nhất, kỳ công lớn lao nhất mà Thiên Chúa, qua Thánh Thần của Ngài, sắp thực hiện nơi Đức Giêsu Kytô, và chính đó là niềm hy vọng lớn lao nhất của chúng ta: “Và nếu thánh Thần của Đấng đã làm cho Đức Giêsu Kytô từ cõi chết sống lại ở trong anh em, thì Đấng đã làm cho Đức Kytô từ cõi chết sống lại cũng cho xác phàm hay chết của anh em được sống, nhờ Thánh Thần của Người ngự trong anh em” (Rm 8, 11)

Như vậy muốn ra khỏi mộ thì phải vào trong mộ đã, tức là phải chết đi cho xác thịt, cho tội lỗi và sống trong Thánh Thần.

Mùa Chay chính là thời gian thuận tiện để chúng ta chết cho tội. Hãy vào trong “ngôi mộ tình thương” của Bí ích Hòa Giải để cảm nghiệm sự khốn cùng của kiếp người và tình thương bao la của Thiên Chúa (Tv. 129), để được nghe và đáp lại lời Chúa mời gọi: “Hỡi Lazarô hãy ra khỏi mộ”!

Hãy chết cho xác thịt để hoa trái của Thánh Thần nở rộ giữa cuộc đời:

“Hãy chấp nhận làm cõi lòng tan nát,
như hoa tàn dâng trái ngọt lựng hương”

Chính những trái ngọt lựng hương mang được “làm chín” bởi Thánh Thần và bởi “tám lòng tan nát dày vò” này sẽ là của lễ mà Thiên Chúa yêu thích nhất và nhất là được sống đời đời với Đấng đã tuyên bố: “**Ta là sự sống lại và là sự sống, ai tin Ta thì dù có chết cũng sẽ được sống đời đời**” (Ga 11, 25). Amen

Lm. Đaminh Đặng Văn Cầu

Ất sơ tâm và cầu chúc quý độc giả HTT một Mùa Chay tràn đầy ơn thánh Chúa Kitô.